

ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರು ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಅಲ್ಲೇಳಾದರೂ ತನ್ನನ್ನ ಕಂಡರೆ ಆ ಕನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚೊಂದು ಮೂಡುವುದನ್ನು ಅಕ್ಕು ಗಮನಿಸಿದ್ದಳು. ಆಗಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ನವಿಲುಗರಿಯಿಂದ ಪೆಲ್ಲನೇ ನೇವರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಅವರು. ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಮಾಸ್ತರು ಸಯಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಕ್ಕುವಿಗೆ ತೋಟದ ಆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬಂತಾಗಿತ್ತು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಂತಕ್ಕ ಇಣ್ಣನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಹೇಳಿದರೂ ಏನಾದರೂ ನೇವ ಒದ್ದಿ ಕಾಲ್ಪನಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರುವವರ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾದರು ಮಾಸ್ತರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳವಿದ್ದರೆ ಏನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭಾವಾ ಆಗಲ್ಲಾ ಅಂತಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಸುಮೃಸುಮೃನೆ ಜಗತಾಡಿ ಅಂತಕ್ಕನ ಬಾಯಿಂದ, “ಏನೇ ರಾವು ಹಿಡಿದಿದರೆಯೇನೇ ನಿನಗೆ” ಎಂದು ಬೈಸಿಕೊಟ್ಟತ್ತಿದ್ದಳು ಅಕ್ಕು. ತನ್ನ ಯೋಚನೆ ತಪ್ಪು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅವಶನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ ಮಾಸ್ತರು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ಮಿಂಚು ನೀಡುವ ಪ್ರಳಕದ ಮತ್ತು ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸಲೂ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಯ್ಯಿರ ಸಂಸ್ಕತ ಶಾಲೆ ಇದೀಗ

